

ΑΝΥΤΕ

XIX

- τίπτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν 750
 ἤμενος ἀδυβόα τῶδε κρέκεις δόνακι;
 — ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
 πόρτιες ἠυκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

XX

- ἀκρίδι τᾶ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι καὶ δρυοκοίτα 755
 τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
 παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
 παίγνι' ὁ δυσπειθῆς ᾤχετ' ἔχων Αἴδας.

XXI

- Λύδιον οὔδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
 πολλὰ σιδηρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
 οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε νυκτός, 760
 ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

XXII [XXIII G.-P.]

- οἰχόμεθ', ὦ Μίλητε, φίλη πατρί, τῶν ἀθεμίστων
 τὴν ἄνομον Γαλατῶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
 παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βιατὰς
 Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης· 765